

[Anna-Lise Frølich]

gen omstændigheder risikere. Der kan man godt spørge: Hvem handler mest lovligt eller ikkelovligt? Alle går dispensationernes ærinde, mere eller mindre.

Vi hørte, at der var et landsplandirektiv på vej. Det kunne være interessant at høre, hvornår det skal til høring, for med det følger en bevarende lokalplan, hvorefter alle husene på Christiania – sådan er det jo, når man laver en sådan plan – gennemgås og vurderes. Den lokalplan skal så ud til høring i mindst 8 uger. Det er en del af beslutningen i 1986, og den er jo ikke ført ud i livet endnu.

Der er et langt stykke vej, før alt det er ført ud i livet, som styringsgruppen er i gang med. Først skal landsplandirektivet og derefter den bevarende lokalplan ud til høring, og så kan man udtage de bygninger og andet, man ikke ønsker, og som ikke passer ind i det fredede terræn – som der står i beslutningsforslaget. Det skal åbnes for Christianshavns beboere, så de skal selvfølgelig være med i debatten om lokalplanen. Hvor langt den lokalplan er, kunne det være interessant at høre.

Jeg håber, styringsgruppen får vind i sejlene, så den kommer trygt i havn. Det er væsentligt i denne fase, for det bliver jo nok, som jeg sagde før, en af de sidste muligheder for at komme konstruktivt og godt i hus omkring Christiania. Så det er her og nu, man skal tage fat, i stedet for at bruge tid på en hel masse andre ting – for der er nok at gøre med lokalplaner og meget andet.

Jørgen Tved (FK):

Når man har lyttet til debatten en lang dag og måske især den sidste del, er der tilbage et indtryk af, at både forsvarsminister og justitsminister er indstillet på en konfrontation med dem, der bor på Christiania.

Som jeg opfattede disse korte bemærkninger, dette spil, der var for et øjeblik siden, var det egentlig en henstilling til vel især Socialdemokratiet om at bakke ønsket om konfrontation op. Hvis det er det, man vil, hvis man ønsker at løse sociale og økonomiske og også menneskelige problemer ved at lade Politiskolen komme på øvelse på Christiania, ja, så er det klart, at justitsministeren har disse muligheder. Jeg har den opfattelse, at det sker imod Folketingets ønske.

I den rapport, jeg har fået udleveret gennem Forsvarsministeriet, står der, som det allerede er sagt, hvordan man skal gribe tingene an. Som jeg læser den dagsorden, Socialdemokratiet har foreslået, står der udtrykkeligt, at det skal ske i fuld forståelse med styringsgruppen, og at man skal begynde at snakke sammen i stedet for at slå på tæven og bruge andre metoder.

Derfor vil jeg godt henstille, at myndighederne, justitsministeren, regeringen, påbegynder den dialog, som flertallet i Folketinget i virkeligheden ønsker.

Jeg synes, man skal bemærke, at de meget hårdt belastede sociale tilfælde, som søger til Christiania, meget ofte er menneskeskæbner, som er opgivet i det sociale system. Jeg synes, at man skulle gøre sig nogle overvejelser om de mennesker, som på en eller anden måde har fået tillid til sig selv, har fået kræfter til at forsøge sig uden for Christiania. I de år fristaden har eksisteret, er det et betragteligt antal mennesker, som er kommet igennem fristaden og er kommet ud og har genoptaget et normalt liv uden for fristaden. Vi er tilhængere af, at også befolkningsgrupper, der er anderledes, skal have en chance for at eksistere.

Vi vil under ingen omstændigheder medvirke til, at politiet bliver sluppet løs, hverken på øvelse eller i en konfrontation. Justitsministeren har ikke fået nogen ansøgninger om bevilling. Men det er vel heller ikke ham, der skal modtage disse ansøgninger. Han kunne måske lade oplysninger tilflyde christianitterne om, hvordan man griber den slags sager an, i stedet for at sende politi derud med visirer, hjelme og skjolde.

Som sagt vil vi godt opfordre til, at man viser en smule menneskelighed. Jeg har hørt flere af de borgerlige ordførere tage den slags udtryk, jeg vil godt sige forfængeligt, og det kunne være meget rart at se dem benytte lidt menneskelighed i praksis.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det socialistiske forslag er så urealistisk, at vi alle må kunne se, at det blot er en fortsættelse af syltekrucken i det 17. år. Regeringens forslag var bedre, men ikke særlig troværdigt, for der var dog trods alt så mange steder, hvor man skulle diskutere først den ene vej og så den anden vej.